

نورمحمدوف این هفته در کمال ناباوری از دنیای مبارزات دست کشید

میراث حبیب

مترجم: رسول مجیدی
Rasoul Majidi

«الحمد لله خدا به من همه چیز داد.»

این اولین جمله‌ای بود که حبیب نورمحمدوف بعد از برتری بر جاستین گیثی آمریکایی زد. و البته یکی از آخرین جمله‌هایش پس از مبارزه چون این قهرمان شهیر روسی دیگر قرار نیست از این پس در قفس حاضر شود.

حبیب کلمه اول این جمله را دقیقاً به همین شکل و به زبان عربی گفت: «الحمد لله». کلمه‌ای که حالا به واسطه سال‌ها مبارزه او و به زبان آوردنش بعد از هر مسابقه، در بین خیلی‌ها همه گیر شده؛ مسلمان و غیرمسلمان. حتی وقتی کریم بنزما، ستاره فرانسوی و مسلمان باشگاه رتال مادرید قصد داشت در اینستاگرام از او تجلیل کند، تنها به ذکر همین کلمه و البته دیگر عبارت محبوب حبیب بسنده کرد: «الحمد لله و ماشاء الله».

با این همه وقتی حبیب بعد از بیست و نهمین پیروزی دوران حرفه‌ای‌اش این جمله را گفت، منظوری فراتر از همه مصاحبه‌های این چندسالش داشت. اشاره او بیشتر به ماجراهای چند ماه اخیر خانوادگی‌اش بود. نورمحمدوف هرچقدر در رینگ مبارزات بی‌رقیب بود و در دوران حرفه‌ای‌اش هرگز شکستی را تجربه نکرد، در مقابل ویروس کرونا ضربه پذیر بود. این ویروس خطرناک در چند ماه گذشته پدر حبیب را از او گرفته بود. کسی که هم مرشدش بود و هم مربی‌اش.

ظاهراً حبیب حتی قرار نبوده در این مبارزه آخر هم شرکت کند. خودش بعد از مسابقه در مصاحبه زنده تلویزیونی گفت: «این آخرین مبارزه من بود. هرطور فکر می‌کنم، می‌بینم نمی‌توانم بدون پدرم به اینجا برگردم. این اولین بار بعد از درگذشت پدرم بود که این کار را کردم. وقتی مسئولان UFC با من تماس گرفتند تا درباره مبارزه با جاستین

پیشنهاد دهند، من سه روز با مادرم درباره این موضوع صحبت می‌کردم. او نمی‌خواست که من بدون پدرم مبارزه کنم اما من به او قول دادم که این آخرین مبارزه‌ام خواهد بود. وقتی این حرف را زدم باید پای آن بایستم. این آخرین مبارزه من بود.»

قهرمان بلامنازع UFC در اوج خداحافظی کرد. قهرمانی که گفته می‌شود دومین ورزشکار - فعال - مسلمان محبوب کره زمین است. بعد از محمد صلاح مصری که فوتبال بازی می‌کند. او در روسیه هم جایگاه ویژه‌ای دارد و با ۲۴ میلیون دنبال‌کننده در اینستاگرام، محبوب‌ترین ورزشکار روسی در شبکه‌های اجتماعی است.

حبیب در طول دوران حرفه‌ای افسانه‌ای خود، یکی از چشمگیرترین رکوردها در همه ورزش‌ها را جمع کرد: ۲۹ مبارزه و ۲۹ پیروزی. بدون شکست!

رکوردی که با عملکرد همیشه مسلط او به یاد آورده می‌شود. با سبک مبارزه خفکان آورش. او در مبارزه آخرش هم از تکنیک منحصر به فردش استفاده کرد: «خفه کردن مثلثی»، گیر انداختن گردن و یک دست حریف بین دو پا.

همه اینها از او یک ورزشکار جذاب در تاریخ رقابت‌های رزمی ساخته. ورزشکاری که نه تنها در داخل رینگ بلکه بیرون از آن هم شخصیتی مورد توجه داشت.

نورمحمدوف که بعضی‌ها به اشتباه اصرار دارند او را با تلفظ روسی نورماگومدوف صدا بزنند، در سال ۱۹۸۸ به دنیا آمد. در خانواده‌ای آواری. آوارهایی از قوم‌های بومی قفقاز هستند که سکونتگاه تاریخی آنان کوهستان‌های داغستان است و یکی از پرجمعیت‌ترین قوم‌های کنونی این منطقه‌اند. حبیب در روستای سیلده داغستان بزرگ شد. عبدالمناف، پدرش در کودکی کاملاً او را تحت سلطه داشت و از همان روزهای نخست حبیب را با مشتری و مبارزه آشنا کرد و این استعداد را در او پرورش داد.

در آن منطقه مشهور است که عبدالمناف خود را وقف آموزش مبارزه به جوانان روستا و حوالی کرده بوده تا آنها را از شر پیوستن به گروه‌های اسلام‌گرای افراطی دور نگه دارد.

در صبح یکی از روزهای ابتدایی پاییز سال ۱۹۹۷، وقتی داغستان حسابی سرد شده بود، عبدالمناف پسر ۹ ساله‌اش

را به جنگل می‌برد. حبیب که ۳ روز از تولدش گذشته بود با صحنه عجیبی روبه‌رو می‌شود. یک توله خرس به درختی زنجیر شده بود. پدرش دوربین را روشن می‌کند و به او دستور مبارزه می‌دهد. پسر بدون هیچ چون و چرایی قبول می‌کند، خم می‌شود، به خرس نگاه می‌کند و سعی می‌کند مثل یک کشتی‌گیر به پای توله خرس برسد. صحنه‌های این مبارزه را در یوتیوب می‌توانید پیدا کنید؛ تماشایی است.

۲۳ سال بعد از آن مبارزه عجیب با توله خرس حالا حبیب با ۲۹ مبارزه بدون شکست در MMA که ۱۳ تایش در UFC به دست آمد، به عنوان بهترین مبارز سبک‌وزن تاریخ شناخته می‌شود.

نقطه قوت حبیب این بود که هم سرعتی بود و هم فنون کشتی را به خوبی می‌دانست. البته فعالیت‌های بیرون از رینگ او کمی موفقیت‌های ورزشی‌اش را مخدوش کرده. از جمله وابستگی و دوستی او با رمضان قدیروف، سیاستمدار فعلی و شورشی سابق اهل چچن که از سال ۲۰۰۷ رئیس جمهور این منطقه خودمختار است. روابط نورمحمدوف با قدیروف به حدی دوستانه است که در جریان درگیری‌های چچن و داغستان (منطقه‌ای که حبیب از آنجایی آید) او طرف رهبر چچنی‌ها را گرفت و قدیروف را یک رهبر بزرگوار معرفی کرد.

به غیر از این حبیب روابط دوستانه‌ای هم با شاهزادگان بحرینی داشت. در سال ۲۰۱۵ او به یکی از مراکز MMA بحرین که زیر نظر شیخ خالد بن حمد آل خلیفه کار می‌کرد، پیوست؛ مرکزی که هزینه‌هایش به صورت کامل توسط این شاهزاده تأمین می‌شد.

ضیال‌الدین محمدوف دیگر شخصی است که دوستی او با حبیب مورد انتقاد رسانه‌ها و برخی از مردم داغستان قرار دارد. ضیال‌الدین یکی از ثروتمندان بدنام منطقه است که در سال ۲۰۱۸ به اتهام اختلاس دستگیر و به ۲۰ سال زندان محکوم شد. او اسپانسر اصلی حبیب بود و تأمین هزینه‌های اردو و حتی جراحی حبیب در سال ۲۰۱۷ را برعهده داشت. البته نورمحمدوف هم بعد از دستگیری ضیال‌الدین برای او کم نگذاشت و در سخنرانی پس از قهرمانی‌اش در UFC ۲۰۱۸ از ولادیمیر پوتین درخواست کرد تا اسپانسرش را آزاد کند. او که از خانواده‌ای محافظه‌کار بیرون آمده و افکار خاص

خودش را دارد، پس از پیروزی بر کانور مک‌گرگور و به دست آوردن قهرمانی UFC، جایگاهی ویژه در روسیه به دست آورد و سعی کرد جهان بینی‌اش را در زادگاهش حاکم کند. مثلاً در سال ۲۰۱۸ به مقامات داغستان پیشنهاد کرد کلوب‌های شبانه زادگاهش تعطیل شود و جلوی کنسرت ربی که قرار بود چند هفته بعد برگزار شود، گرفته شود.

در سال ۲۰۱۹ هم خواستار برخورد با مسئولین نمایشی شد که داستان‌ش درباره یک زن اغواگر بود. این درخواست باعث خشم عمومی در زادگاه مادری او شد و مورد توجه سیاستمداران محلی و دیگر ورزشکاران قرار گرفت.

نظرات او درباره مبارزه زنان هم همیشه حاشیه‌ساز بوده. از جمله صحبت‌های چند وقت اخیرش در عربستان: «برای زنان من یک توصیه خوب دارم، در خانه مبارزه کنید!»

با همه اینها، خداحافظی حبیب از دنیای مبارزه، خبری شوکه‌کننده بود و قطعاً به طرفداران این ورزشکار داغستانی افزوده است. حتی مک‌گرگور، رقیب همیشگی او که سال‌هاست با حبیب در نزاع است هم بعد از این خبر در توییتری نوشت: «کارت عالی بود، حبیب اما من ادامه خواهم داد. نبود پدرت را به خودت و خانواده‌ات تسلیت می‌گویم. با احترام مک‌گرگور.»

رفتن حبیب از دنیای مبارزه البته ممکن است به جدایی همیشگی‌اش از ورزش ختم نشود. از همین حالا شایعات زیادی درباره آینده این مبارز ۳۲ ساله به وجود آمده. شاید او به کشتی کج برود و شاید هم پستی دولتی در ورزش داغستان یا چچن بگیرد. شاید هم مثل پدرش بخواهد جوان‌های زادگاهش را تعلیم داده و آنها را از پیوستن به گروه‌های افراطی نجات دهد.

او چه بهترین سبک‌وزن تاریخ مبارزات باشد و چه نباشد، میراثی گرانبها از خود به جای گذاشت و ثابت کرد که مبارزان داغستانی می‌توانند به UFC راه پیدا کرده و تا قله صعود کنند. این روزها در داغستان، بچه‌های زیادی می‌خواهند راه حبیب را بروند. شاید دیگر نورمحمدوف را در داخل قفس و روی رینگ نبینیم اما می‌شود انتظار داشت که سال‌ها او را در گوشه رینگ و در حال فریاد زدن و توصیه کردن به شاگردانش ببینیم.

